

Bilag 1 - Bekymringsdukker

Historien om gadebarnet Wilbert

Wilbert kommer fra Guatemala. Han er 12 år og bor på gaden. Indtil han var 7 år, boede han hjemme hos sine forældre, men så døde hans mor. Wilbert var ulykkelig, og det var hans far også. Wilberts far var så ulykkelig, at han glemte alt om at passe på Wilbert. Han drak hver dag for at glemme, hvor ked af det han var. Når han var fuld, kunne han finde på at slå Wilbert.

Til sidst blev det for meget for Wilbert. Han savnede sin mor og kunne ikke holde ud at være sammen med sin far. Wilbert besluttede sig for at løbe hjemmefra. Siden da har Wilbert boet på gaden og været et såkaldt gadebarn.

Der er mange andre gadebørn i Guatemala, så Wilbert er ikke ensom, men det er et hårdt liv. For at få penge til mad pudser han sko for andre mennesker. Det er ikke meget, han tjener, men det er nok til, at han kan få lidt at spise. Han har også fået råd til at købe en kasse til at have skocreme og børster i.

Politiet i Guatemala er dog ikke glad for gadebørnene, som de gerne vil have fjernet fra gadebilledet. Derfor har Wilbert været i fængsel nogle gange. Selvom Wilbert så både fik mad og havde tag over hovedet, brød han sig ikke om at være i fængsel, fordi de andre fanger og fængselsbetjentene tit blev voldelige. Derfor vil Wilbert hellere bo på gaden, og han forsøger at undgå politiet, så han ikke kommer i fængsel igen.

Selvom Wilbert har det svært og har mange ting at bekymre sig om, så har han alligevel en masse håb og drømme. For eksempel håber han på at blive skolelærer, når han bliver stor. Han ønsker at lave en skole for gadebørn, så de får nogle flere muligheder end ham selv. Selv går Wilbert ikke i skole, så det er svært at sige, om disse håb og drømme vil gå i opfyldelse en dag.

Resumé af Konventionen om Barnets Rettigheder

- Alle børn har ret til et liv.
- Alle børn har ret til et navn og en nationalitet.
- Børn har ret til at være sammen med deres familie eller sammen med dem, der bedst kan tage sig af dem.
- Børn har ret til at få tilstrækkeligt med mad og rent vand.
- Børn har ret til en tilfredsstillende levestandard.
- Børn har ret til lægehjælp.
- Børn med et handicap har ret til særlig hjælp og træning.
- Børn har ret til at lege.
- Børn har ret til gratis skolegang.
- Børn har ret til at leve i sikkerhed og ikke blive gjort fortræd eller forsømt.
- Børn må ikke bruges som billig arbejdskraft eller som soldater.
- Børn skal have lov til at tale deres modersmål og udøve deres egen religion og kultur.
- Børn har ret til at sige, hvad de mener, og ret til at mødes og give udtryk for deres synspunkter.
- Børn har ret til privatliv.

Vejledning til bekymringsdukke:

Materialer:

Piberensere eller ispinde
Lim eller tape
Papir
Sakse
Tusser
Garn

Fremgangsmåde:

Lav dukkens krop af ispinde eller piberensere.

Ved brug af ispinde:

En ispind kan udgøre både krop, hoved og ben. Klip en anden ispind over og, sæt den med lim eller tape fast som dukkens arme på den ispind, der udgør kroppen.

Dukkens hoved kan enten klippes ud i papir, eller I kan bruge en vatkugle. Hovedet limes herefter på ispinden, og sko, hår og ansigt tegnes på dukken med tusser.

Når limen er tør, vikles garn omkring dukken. Start ved halsen og arbejd jer nedefter. Med en anden farve garn vikles et kryds om dukkens overkrop, så armene sidder godt fast. Lav til sidst et bælte med en anden farve garn.

Ved brug af piberensere:

En piberenser bøjes på midten. Dette udgør dukkens ben og krop. En anden piberenser klippes over i passende længde og vikles en gang omkring kroppen, så den udgør dukkens arme.

Hovedet kan enten klippes ud i papir, eller I kan bruge en vatkugle. Hovedet sættes fast på kroppen, og sko, hår og ansigt tegnes på dukken med tusser.

Herefter vikles garn om dukken. Start ved halsen, og arbejd jer nedefter. Benene kan enten vikles ind separat for at lave bukser eller sammen for at lave en kjole. Med en anden farve garn vikles et kryds om dukkens overkrop, så armene sidder godt fast. Lav til sidst et bælte af en anden farve garn.



Har du bekymringer - så gør som Maya indianere. Inden du lægger dig til at sove, fortæller du den lille bekymringsdukke, hvad du bekymrer dig over. Læg den under hovedpuden og næste morgen har dukken fjernet dine bekymringer.

Okay - det kræver selvfølgelig at du stadig stoler lidt på din fantasi, men med et åbent barnesind kan dukken faktisk have en rigtig god virkning. Det at sætte ord på sine bekymringer er en god øvelse og kan i sig selv være helt terapeutisk. Så giv bekymringsduken til en du holder af, som måske spekulerer for meget.